

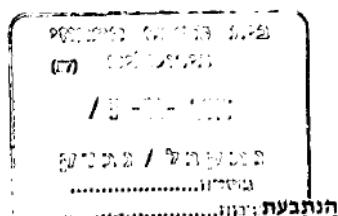
ביה המשפט המחוזי בירושלים
אבו נאש' ב' מורה - מון כל בענין
חץ 16-04-8322-04-0
טוג עניין: חובגנה ייגונגה
תאריך מתייה: 05 אפריל 2016
רשות חסינות: מתחם לציבור

בבית המשפט המחוזי ירושלים

בעניינו שבין :

חמה זאנו נאש ת.ז. מס' 040243826
ע"י ב"כ עו"ד ניאר טנוס ואחרי
טנוס אורכי דין – חברת אורכי דין
מרחוב חובבי ציון 21, ירושלים, 922225
טלפון : 02-6274904 , פקס : 02-6257161
דוא"ל : tannous.n@gmail.com

התובע:

נגד

מספר מזון כל בע"מ ח.פ. 513461053
מרחוב דרך יפו 157, חיפה

תובענה ייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

א. הפן העובדתי :

1. התובע הוא תושב העיר ירושלים.
2. התובע יהיה מיוצג לצורך התובענה ובקשה זו ע"י ב"כ הנ"ל ואשר כתובתו לצורך המעצה כתבי בלבד להנה כמפורט לעיל.
3. הנتابעת הינה רשות אשר בעלותה 13 חברות סופרמרקטים הפרוסים בישראל והיא רשות נדולה מאוד שחולשת על נתח שוק גדול של קהיל הזרים.
4. בקשה זו עניינה הנוגע הנפסד של הנتابעת לשוק את המוצרים הבאיס" (להלן: "המוצרים"), בנגד להוראות תקנות בריאות הציבור ו-צו הגנת הצרכן ותקן 1145:

א. Delinut Original

- ב. עוגיות שוקולד עם שוקולד ציפס.
ג. Old Fashioned Candy Buttons
ד. Duples Sandwich Cookies

5. התובע קונה ממוצרי הנتابעת המפורטים לעיל.

6. יודגש כי המוצרים מושא בקשה האישור נמכרים על ידי הנتابעת בכלל סניפיה ובפריסת ארצית, וכן אין המזכיר בתקרה נקודתי אלא בשיטת עבודה אצל הנتابעת אשר פועלת בשיטת מצלחה בכל הקשור לשיווק המוצרים מושא בקשה האישור.

7. יודגש כבר עתה כי כנגד הנتابעת הוגשה בקשה אישור בעל אופי דומה ת"ע 42908-06-15 המתנהלת בבית המשפט השלום בתל אביב, אולם שם מדובר במוצרים שונים מהמוצרים מושא בקשה האישור דנו.

8. התובע, עת חף להשתמש במוצרים מושא בקשה האישורבחן בכתוב, לאחר רכישת המוצרים כי אין כל איזוכור על גבי המוצרים בעניין שם המוצרים, רכיבי המוצרים, שם היובן, הוראות שימוש ו坎坷ון בשפה העברית, אלא אך ורק בשפה האנגלית.

9. התובע מעיינ כי איןו יודע לקרוא את השפה האנגלית ואיןו שולט בה.

10. בשל כך, התובע חש משימוש במוצרים מושא בקשה האישור, והחליט כי בשל העובדה כי איןו יכול ללמידה אודות טוב המוצרים לא לעשות שימוש בהם.

11. התובע מעיינ כי הנتابעת לא מצויה להוראות החוקים והתקנים שאוזכרו לעיל.

12. הנتابעת הינה את סעיף 2(א) לתקנות בריאות הציבור הקובל כלהלן:

-
2(א) לא ייצור אדם מזון ארוֹן מראש, לא ייבאו, לא ישוקו, לא יאחסנו ולא יציגו למכירה אלא אם כן הוא מסומן בסימון תזונתי בהתאם לתקנות אלה (להלן - סימון תזונתי).

13. כמו כן הנتابעת הינה את הוראות סעיף 3(א) לתקנות בריאות הציבור הקובל כלהלן:

- 3(א) : הסימון התזונתי יפרט את הערך הקלורי של המזון, ותכולת החלבונים, הפחמימות, השומנים והנתרן כמפורט בתוספת הראשונה, בחלק א'.

14. בנוסף לכך, הנتابעת הפהה ברגל גסה את הוראות סעיף 5(א) לתקנות בריאות הציבור הקובע
כדלקמן :

- 5(א) הסימון התזונתי יעשה על אריזות המזון במקום בולט לעין, בתוך מסגרת, בצורת
טבלה, בנוסח בעברית ובסדר כמו צוין בתוספת הראשונה.

15. כמו כן חנתבעת הפהה את הוראות צו הגנת הצרכן.

16. סעיף 4 (ב) לצו הגנת הצרכן קובע כדלקמן :

- 4(ב) : החסימון על טובין מיובאים יהיה בעברית או בעברית ובלועזית; מופיע סימון נוסף
בלועזית, שאינו נדרש לפי צו זה, אין צורך בתרגומו לעברית.

17. המשיה הפהה בנוסף את ההוראות הנכללות במסגרת תקן 1145, הקובע כי פרטי הסימון
התזונתי, ובכלל זאת מכח תקנות בריאות הציבור, אליוון מפנה תקן 1145 בסעיף 10, יהיה
בשפה העברית, כפי שנקבע כדלקמן :

- 3.8 : החלק המילולי של פרטי הסימון הנדרשים בתקן יהיה בשפה העברית.

18. מיותר לציין כי ההוראות הדינים המאזכרים לעיל הינה הגנה על הצרכן, והבטחת מלאה מידיע
הנדרש לצרכן בעת צריכה המוצרים בכלל והמוסרים מושא בקשה אישור בפרט.

19. חנתבעת הפהה את ההוראות הנ"ל בצורה ברורה.

20. לאור החתנחות המתווארת לעיל של חנתבעת כמה לבקשת זכות תביעה נגד חנתבעת, מכוח
עליות אלה :

- ✓ הטעה מכוח סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן וסעיף 4 לחוק הגנת הצרכן
- ✓ הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפי דיני החזויים
- ✓ הפרת חובה חוקה

- ✓ עולות הרשלנות מכוח סעיפים 35-36 לפקודת הנזקון
- ✓ פגעה באוטונומיה הרכנית
- ✓ עשיית עשר ולא במשפט

ב. עלות הטעיה:

(1) הטעה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הרכן התשמ"א - 1981:

21. סעיף 2 לחוק הגנת הרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הרכן"), קובע כלהלן:

(א) לא יעשה עסק דבר - במעשה או במחдел, בכתב או בעל פה או בכל דרך, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העול להטעות רוכן בכלל עניין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); בלי לגרוע מכללות האמור יראו עניינים אלה כמשמעותיים בעסקה:

- (1) הטיב, המהות, הנסיבות והסוג של נכס או שירות;
- (2) המידה, המשקל, הזרחה והמרכיבים של נכס;
- (3) ..."

22. במקרה דנן, מעולת משבה כשהיא אינה מסמנת את המוצרים מושא בבקשת אישור בהתאם להוראות הדינים המאוזכרים לעיל, ובכך גורמת להטעה של הרכנים.

23. תכליתו של החוק הוא להגן על הרכן, ובין היתר על ידי מניעת הטעיה הרכנים, וכן לגרום לעוסקים להביא לידיעת הרכנים מידע מלא אודות המוצר הנרכש;

24. יפים לעניינו, דברי בכ' השופט שטרסברג כהן ברע"א 2837/98 ארד נ' בוק, פ"ד נד (1) 600, 607:

"הטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבינו המציאות; הטעיה יכולה לבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווה הכול פרטם שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעיה במחдел, קרי: אי גילוי פרטים מסוימים שיש חובה לגלוותם".

(ההדגשה אינה במקור, נ.ט.).

25. חוק הגנת הרכן בא להשליט נורמות התנהגות המטילות על "עובד" חובות מוגברות ביחסיו עם ה"רכן", ולקבוע כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מן העובך לנצל את מעמדו הכלכלי העדיף

על מנת לחתעשר על חשבו הרצךן. لكن קובע החוק שורה של חבות ואיסורים, שמטרתם למנוע הטעית הרצךן, להביא לדייעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים למש את זכויותיו (ראה: דברי כב' השופט ט' שטרסברג-כחן בע"א 97/1977 ברזני נ. בוק חברה ישראלית לתקורת בע"מ, פ"ד מה(4) 598, ודברי כב' השופט מ. חשין בד"א 01/2005 ברזני נ. בוק חברה ישראלית לתקורת בע"מ, תק-על 2003(1)).

.847

26. חוק הגנת הרצךן חל ביחסים שבין "עובד" לבון "רצךן". "עובד" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שמוכר כס או נותן שירות דרכ' עיסוק, כולל יצורו". הגדרה זו כוללת את הנتابעת, ואין מחלוקת על כך. "רצךן" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שקובנה כס או מקבל שירות מעסוק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתוי או משפחתי". הגדרה זו, כאמור לעיל, מוציאה מתחולתה משתמש בנכס, שלא רכש אותו, וכן ל��ות מוסדיים ועסקיים. אך אין מניעה של��ות מסווג זה יכולו בתובעה מכוח עלות תביעה אחרות, כמו הטעיה לפי חוק החוזים, מכך שהוא רשלני או עשייתו עשר ולא במשפט.

27. סעיף 31(א) לחוק הגנת הרצךן קובע: "דין מעשה או מחדל בגין פרקים ב', ג' או ד' דין עוללה לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש]". סעיף 31(א1) קובע: "הזכות לسعدים בשל עוללה כאמור נתונה לרוכן שנפגע מハウולה...". לאור הוראות אלו, נפסק בדיון הנוסף בעניין ברזני חניל כי הטעיה הרצךן היא עולגה נזקית, שהלים עליה עיקרי היסוד והדוקטרינות שבפקודת הנזקינו, כולל אלו החוגעות לקשר הסיבתי ולהיקף הפיזיילו לאור סעיפים 1 ו- 76 לפוקודה (ראה פסק דין בדעת הרוב מפני כב' השופט מ. חשין, פסקאות 11, 31-36.).

28. הטעיה לפי סעיף 2 לחוק איננה עוללה תוכattaית, אלא עוללה הונגותותית: העוללה קיימת אם נעשה מעשה או מחדל "העלול להטעות", גם אם לאaira העיטה בפועל, ולא נגרם כל נזק (דנ"א 01/2005 5712/1981, פסקה 10 לפסק דין של כב' השופט מ. חשין, ופסקה 7 לפסק דין של כב' השופט ט' שטרסברג-כחן). כך גם נפסק לגבי סעיף 3 לחוק הבנקאות (שירותות ללקוח), חתשמ"א-1981, שנוסחו זהה לסעיף 2 לחוק הגנת הרצךן בע"א 1304/91 טפחות ני ליפרט, פ"ד מז(3) 309, בעמ' 326-327 (MPI כב' המשיא מ. שמר שנותר בדעת מיעוט, אך לא בסוגיה זו).

29. תכלית איסור ההטעיה שבחוק הגנת הרצךן נקבעה בע"מ 10626/05 10 אביב שירותים משפטיים בע"מ ני בנק הפלילים בע"מ (פורסם ב公报) "תכלית האיסור על הטעיה היא להבטיח את יכולתו של ציבור הלקוחות לתקשרות ולצורך באופן מיידיע". כדי להימנע מהטעיה הרצךן, חייב העוסק לוודא כי החציג בפניו את כל המידע החמצוי בידיו, כך שתובעת יכולתו לצורך באופן התואם למיציאות, לצרכיו ולרצונותיו. לעניינו, הדברים מדברים بعد עצם. מעשי ומחייבי הנקבעת גורמים לצריך לשלם עבור מוצר מסוים. וזהו איני צריכה הגינונית ומהותבת.

30. הנتابעת הפירה גם את חוראות סעיף 4(א)(3) לחוק הגנת הצרכן כאשר לא גילתה לצרכנים פרט מהותי אודות המוצר.

(2) הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפי דיני החזויות

31. מערכת היחסים בין הנتابעת לצרכנים היא מערכת יחסים חוזית שכן מתקיימים הצעה וקיבול, עת משלם הצרכן עבור המוצר של הנتابעת.

32. בהתאם לכך על הנتابעת חובה תום הלב מכח סעיפים 12, 39 ו- 61(ב) לחוק החזויות (חלק כלל), חתשיילג-1973, ומ██ך על הנتابעת לסמן כדיין את המוצרים המיוצרים ומשווקים על ידה ובכללים המוצר מושא הבעשה.

33. הנتابעת הפירה את חובת תום הלב החלה עלייה, עת בחרה לייצר ולשוק מוצרים שאינם עומדים בדרישות החוק וכשלא ידעה את הצרכנים אודות פרטיים מהותיים בעסקה ובorris.

(3) הפרת חובה חוקה ע"פ סעיף 63 לפקוחה הנזיקין [נוסח חדש]:

34. מעשי הנتابעת ו/או מחדליה, כפי שתוארו לעיל, עלולים כדי הפרת חובה חוקה,עוולה מכוח סעיף 63 לפקוחה הנזיקין, אשר קובע bahwa לישא:

"מפר חובה חוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק — למעט פקודה זו — ותחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, ותחפרה גרמה לאותו אדם נזק מסווג או מטיבו של הנזק שלאלו נקבעו החקוק; ואולם אין האדם האמור זכאי בשל החפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, תקבע להזיהה תרופה זו".

לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדיר שעמם נמנה אותו פלוני.

36. בפסקה פורטו היסודות הנדרשים לצורך קיום עולת הפרת חובה חוקה, והם הוגדרו ל 5 יסודות שיש בהתקיימותם כדי להוכיח את קיום העולה:

קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק:

ברור מליו כרי הנتابעת מחויבת לשוק את מוצריה בהתאם להוראות תקנות בריאות הציבור, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 ועל כל המשתמש מכך. על הנتابעת לשוק את מוצריה כאשר הינם מסומנים בהתאם לדינים המאוזכרים לעיל, דהיינו, כאשר על גבי המוצרים מופיעים כל הפרטים המהותיים בשפה העברית.

תחיקוק נועד לטובתו של הנזוק;

אין כל ספק כלל וכלל כי החקוק נועד לטובת הנזוק, שכן, בכך שהнатבעת לא מצינית ולא מסמנת על גבי המוצרים בשפה העברית, היא מונעת מהצורך לגנות מידע ופרטים מהותיים הנוגעים למוצר.

המזהק חפר את החובה המוטלת עליו;

הוכח מעל לכל ספק כי המשיב הפלה את הוראות תקנות בריאות הציבור, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 המחייבים כפי שניתן לראות מהצטלים המצורפים לבקשת זו, וכפי שצוין לעיל.

התפרת גרמה לנזוק נזק;

בעקבות מחדרי הנتابעת כפי שתוארו לעיל וכפי שהוכיחו בצללים המצורפים לבקשת זו, נגרם למקש נזק, כאשר נוצר ממנו לבצע רכישה מושכלת ולרכוש את המוצר המתאים ביותר לצרכיו ולדרישותיו.

נזק אשר נגרם הוא מסווג הנזקים אליו נקבעו בחיקוק;

מטרות הוראות תקנות בריאות הציבור, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 ברורות, ואין עוררין כי מטרתן היא למנוע מהתובע ומכל חברי קבוצה אשר ייצוגם נדרש בהליך דין, רכישת מוצרים אשר אין ביכולתם לדעת מה הוא טיבם וזאת בשל העובדה כי על גבי המוצרים אין שום אזכור בשפה העברית כנדרש, ובזאת בינוי לדינים.

(4) עילת תביעה מכוח עולת רשות:

37. סעיף 35 לפקודות הנזקין (נוסח חדש), קבוע כדלקמן:

רשות:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונכון לא היה עשה באותו נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונכון היה עשה באותו נסיבות, או שמשלה יד פלוני לא השתמש במימונות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונכון ופщий לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נקט באותו נסיבות — חרוי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותו נסיבות חובה שלא לנוהג כפי שנוהג, חרוי זו רשלנות, וחגורות ברשותו נזק לזרלו עשה עליה".

38. הנتابעת חבה כלפי התובע יותר מאשר הקבוצה בחובת זהירות מושנית וקונקרטיבית. הנتابעת הפירה חובת זהירות זו וגרמה למסבך וליתר חבי הקבוצה נזק כלכלי.

39. הנتابעת לא עשתה מה שעוסק סביר בתחוםה (יעור ושיווק מוצר מסוון) היה עשה, היא התרשלת במילוי אחר הוראות חוק ברורות, ולא הנהיגה נחלים ברורים אשר היה בהם מנوع את המחדל והעדר הסימן.

(5) נזק לאוטונומיה הרכנית :

40. הפגעה באוטונומיה הרכנית במקרא דנא, מתבטאת בשלילת כוח הבחירה של הרכנים בשל הטעה ו/או בשל או גילוי עניין מהותי חרלבנטי לעסקה.

41. עילה זו הוכרה בפסיקת הוכחה בפסקה בראש נזק המקים עילית תביעה, לרבות בהליך ייצוגי (ר' ע"א 06/8037 בעניין שי ברזילי ואח' נ' פרינרי (ח' 1987) בע"מ – פורסם נגנו (להלן: "עניין פרינרי").

42. כבוד השופט חיוות הגדרה את עניין האוטונומיה הרכנית כדלקמן:
"ראש הנזק הנתבע בעניינו נזק לא ממוני מסווג פגעה באוטונומיה ... הרצינגים שהנחו בהקשר זה את בית המשפט בעניין דעקה ובענין אחרים הנוגעים לרשלנות רפואיים ישימים בה במידה גס לגביה פגעה באוטונומיה הנגרמת בתוצאה מעולה הרכנית שمبرצע עוסק חמיטה את הרכן. אכן, בא הגלי עצמו טמונה שלילת כוח תבחרה מן הרכן".

ע"א 10085/08 תנובה נ' ראבי, פ"ד נז (04) עמ' 682 (להלן: "uneiין ראבי").

43. במסגרת בירור עילה זו, ניתן להכיר בחזקה עובדתית שלפיה אדם, שנפגעה האוטונומיה שלו, חש רגשות של כאס, תסכול ועלבון כתוצאה התנהנותו של המזיק, שבטעין הוא יהיה זכאי לפיזיו-ו-הנטל לסתור את החזקה מוטל על כתפי המועל.

44. התובע מצין כי הנتابעת פגעה ורפסה את זכותו לאוכל ולקנות את המוצרים שהוא חופשי בהם, ולא מוצרים שלא עומדים בהוראות הדינים המאזכרים לעיל.

(6) عشיות עשר ולא במשפט:

45. סעיף 1 לחוק עשיית עשר ולא במשפט התשל"ט – 1979 קובע באופן הבא:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבידן נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן – הוצאה) שבאו לו מאדם אחר (להלן – המוצה), חייב להשיב למוצה את הוצאה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – שלස לו את שוויה".

46. נפקק כי:

"הרעיון המונח ביסוד דיני עשיית עשר ולא במשפט הוא מניעת התעשרות הנتابע על חשבונו התובע".

ר' 2/925 מנחמי ובנו נגד יכלי בידור בע"מ

47. שלושה הם היסודות שהתקיימים מבוססת חובת השבה בגין עילת עשיית עשר ולא במשפט:

- (א) קבלת נכס, שירות או טובת הנאה אחרת על ידי הוצאה (התעשרות);
- (ב) התעשרות כאמור לוצאה מן המוצה או על חשבונו המוצה (קשר סיבתי);
- (ג) התעשרה הוצאה מעשתה "שלא על פי זכות שבידן";

(ר' רע"א 502/04 Buffalo Boots GMBH נ' גלי – רשות חניות געליטס, נח(5) 487).

48. ברור לכל דיכפוי כי הנتابעת מקיימת את תנאי א' ותנאי ג' עת היא משוקת את מוצרייה שלא בהתאם לתקנות בריאות הציבור, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 ומתקבלת תשלום מהצרכן בגין-תמורה שלא מוגעה למשיכתה בשל ההפרות הנענות. הנتابעת, כמו כן, מפרה את תנאי ב', עת היא מקבלת תשלום וזאת להפרה, בוטה ומתמשכת ומכוונת להוראות הדינים המאזכרים לעיל.

49. הנتابעת התעשרה שלא כדי על חשבו הכספיים עת היא משוקת לקהל הכספיים את מוצריה כאשר הם אינם מטומנים בהתאם להוראות הדיניות המאוזכרים לעיל. הנتابעת חוסכת על חשבו חברי הקבוצה עת היא משוקת את מוצריה לא שהיא מסמנת אותם כמתחייב עליהם ומחייבת את הכספיים במחיר של מוצר המקיים את כל הדינאים.

50. התובע מצין כי הנتابעת התנהגה שלא בתום לב, עת בחרה לשוק לבקשתם בפרט ולקהל לקוחותיה בכל מוצרים שלא עומדים בדרישות התקנים דלעיל, וכל זאת מבלי לידע כלל כולל את קהל הכספיים.

51. התובע מצין כי הסמכות המקומית והענימית לדון בבקשתם זו ובבקשה הייצוגית המצורפת אליה, נתונה לבית המשפט המחויז בירושלים.

52. אשר על כן, מתבקש בהמ"ש הנכבד לזמן את הנتابעת לדין ולהחייב לשלם לתובע סכום של 20 נס וכן לראות בתביעה כתובעה ייצוגית, ולהייב את הנتابעת בתשלום הוצאות הבקשה בצוירוף שכ"ט עו"ד והכל בצוירוף מע"מ.

ירושלים .31/03/2016

ניראר טנוס, עו"
ב"כ התובע.
טנוס עורכי דין – חברות עורכי דין

הודעה למנהל בת המשפט¹

לכבוד

מנהל בת המשפט

הגורען: הודעה לפי חוק חובענות ייצוגית

מספר תיק:

בבית משפט: מחוזי ירושלים

שמות הצדדים: 1. חמורה אבו נאב באמצעות ב"כ עוזר ניזאר טנוט

.2. באמצעות ב"כ

.3. באמצעות ב"כ

נדג

מרכז מזון כל ע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: עוזר ניזאר טנוט

כתובת: רחוב חובבי ציון 21, ירושלים

חפquier בהליך: תובע נחבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

ואת הורעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כולל לקוחות המשיבה ; מועד הגשת הבקשה: 31/03/2016; שאלות של עובדה או משפט המשותפת לקבוצה לפי הבקשה: האם הופר החוק; תמצית הבקשה לאישור התובענית: האם הופר החוק; הסעד המבוקש: כספי/עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנגנים עם הקבוצה: 6720000 [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתייר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק; החלטת בית משפט בדבר אישור תובענית ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): כולל לקוחות המשיבה; עלילות התובענית והשאלות של עובדה או משפט המשותפת לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): האם הופר החוק; הסעד הנגביעים: כספי/עשה [סה"כ 20 מיליון];

ההחלטה בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגש להביעה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי חובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל בא הכוונה ייצוגית אשר בבית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנכזר מהם להמשיך בחפקרים לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

¹ פורסם ב"ת ח"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

רשות
הồ